

izmir'in çocukları, ünlüdür duruşları

Günışığı Kitaplığı, Türk ve dünya edebiyatından yayımladığı kitaplarla çocuklar, gençler ve yetişkinleri ortak bir okuma keyfinde buluşturuyor. Tam da bu noktada, bugün ülkemiz sanatında etkili üç önemli kişinin aynı parkta geçen çocukluğu çerçevesinde önemli bir kapı aralıyor.

Çocukluk ve gençlik anılarını "Ben Eskiden Çocuktum" ve "Jale'yle Konuşmak" adlı kitaplarda toplayan ve "Perşembeleri Çok Severim" adlı çocuk kitabıyla okurun haklı beğenisini kazanan Hacer Kılçoğlu, İzmir'in Köprü semtinde, Behçet Uz Parkı'nda coğrafi olarak kesişen; merakla beslenen, yetenekle göze batan üç bambaşka çocuğun, bir başka deyişle bugün hemen herkesin imrenerek izlediği üç yeteneğin gelecekteki verimliliğinin ışıltısını taşıyarak sevgiyle büyüdüğünü anlatıyor.

Gerçekten de sanki gece gündüz berabermişiz gibi algıladığımız, bir şekilde bir yerlerde karşılaşsak kırk yıllık dostmuşçasına sarılıp konuşmamıza bıraktığımız yerden başlayacağımız şarkılarıyla devleşen Sezen Aksu; ilk olarak İngiltere'de kazandığı başarılarıyla duyduğumuz,

sonraları birçok filmde, dizide, tiyatrodan izlediğimiz, bizi bizim yerimize geçerek bize anlatan, bunu hiç de abartmadan, alabildiğine doğal ve yaşarmışçasına anlatan Haluk Bilginer; yine İngiltere'den önce sesiyle tanıdığımız, sonra görüp benimseydiğimiz, içten ve sınırsız gülüşüyle doğallığını yitirmeyen Meltem Cumbul... Bu üç önemli insanı anlatıyor Hacer Kılçoğlu.

Bir yaptığını bir daha yapmayandır sanatçı. Yani her seferinde yeni bir 'şey' bulur ve onunla kucaklaşır kitlelerle... Tam da o nedenle sinema oyuncusu sanatçı değildir, yaygın söylenegeldiği gibi. Tabii şarkıcı için de geçerlidir bu, tiyatrocunun için de. Çünkü onlar aynı düzeyi tutturmak ve sürekliliğini sağlamak zorundadırlar.

Peki, yayınevi neden 'üç ünlü sanatçı' diye tanıtıyor? Yukarıda da değindiğimiz gibi, yayınevi, herkesi okuma keyfinde buluşturma misyonunu edindiği için ve kamuoyu öyle tanımladığı için -tabii ticari kaygılar da vardır, benim aklımın almayacağı- rahatlıkla 'sanatçı' diyebiliyor.

Kim bilir daha nice böylesi ilgimizi çekecek, okuma keyfi kazandıracak öykülerle örülmüş mekân vardır

ülkemizde; kim bilir daha nice oyuncu, ozan, ressam, müzisyen vardır yaşadıklarıyla bizlere ufuk açacak.

İzmir'deki Behçet Uz Parkı'nı olağanüstü güzel anlatan, biz okurları o parkın içine taşıyan Kılçoğlu, yumuşak dili, okuru sarıp sarmalayan anlatımıyla teşekkürü hak ediyor.

Kitap kolay okunuyor diye öyle şipinişi kotarılmamış. Ciddi bir çalışmanın ürünü... Tabii ilk çıkış için o üç ünlü simayı bir araya getiren parkı bulmak asıl önde geleni...

Bir park çevresinde çocukluklarının yazılmasına izin veren Sezen Aksu, Haluk Bilginer ve Meltem Cumbul ile anneler, babalar, ağabeyler, ablalar, kardeşler, komşular, uzak yakın akrabalar için 1960'lı yıllardan hemen önce başlayan bir gelişim, hatta değişim öyküsü bu. Geçen şu 50 yılda neler yaşandı, ne umutlar yeşerdi, ne düşler kuruldu.

Gerek Sezen Aksu'nun, gerek Haluk Bilginer'in, gerekse Meltem Cumbul'un yaşamlarına damga vuran, bizlerle tanışmalarına aracılık eden olayları sizlere aktarmamak (gerçekten çok etkili öyküler ve ya-

zar da içtenlikle anlatmış) kendimi zor tutuyorum.

Toplumsal belleğimizin zayıflığını giderecek çalışmalardır bunlar. Çoğaldıkça daha bir şeffaf, daha bir demokrat... Aynı oranda daha bir hoşgörülü, daha bir sevgili olacağız.

Benzer çalışmalar çoğaldıkça birbirimizden farkımızın olmadığını, ama aynı oranda da çok da farklı olduğumuzu fark edeceğiz. Tabii, aynı ürünlerin televizyonda da, tiyatrodan da, radyoda da yansımaları olmalı.

Ders verdiğim öğrenci arkadaşlarımı da bu ve buna benzer öyküler çekmeye özendirmeye çabaladım. Tam da bunun için Hacer Kılçoğlu'na ve Günışığı Kitaplığı'na; kuskusuz okuyup da gönül gözüyle bakacaklara da çok teşekkürler.

İzmir'de Üç Çocuktuk, Hacer Kılçoğlu, Genç Öykü, Günışığı Kitaplığı, Ağustos 2010, 223 s.